

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/208/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210602
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612210602.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, ul. Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalovanému sa nepriznáva náhrada trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenu súdu dňa 27. 9. 2012 sa žalobca domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť sumu 125 eur z titulu majetkovej škody a sumu 768,95 eur z titulu nemajetkovej ujmy, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi na vymoženie pohľadávky priznanej exekučným titulom, ktorým bol rozsudok rozhodcovského súdu, z dôvodu nesplnenia záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere povinným L. K. (číslo exekučnej veci EX 4341/2009). Okresný súd Liptovský Mikuláš v exekučnom konaní bol povinný rozhodnúť o následnej žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti. Exekučný súd však rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (jej zamietnutím) až dňa 16. 08. 2010, v dôsledku čoho došlo k omeškaniu po uplynutí zákonom stanovenej doby viac ako 417 dní. Prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Žalobca vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun. V dňoch 2. 7. 2009, 23. 9. 2009, 13. 11. 2009 a 25. 2. 2010 podal žiadosť o informáciu o stave konania, dňa 30. 8. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 5. 2011 podal sťažnosť na prietahy v konaní. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody, predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej. Žalobca vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40 eur, administratívne spracovanie textu urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania 15 eur, spolu 125 eur. Výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že škodu by bolo možné vyčíslíť len s nepomernými ťažkosťami. Žalobca si uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže márnym uplynutím

času došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: neskorým ukončením procedúry k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvencii povinného. Neexistencia vnútroštátneho prostriedku nápravy v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolal u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít, zánik už vytvorených podnikateľských aktivít, hospodársku stratu, spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy žalobca poukázal na judikatúru ústavného súdu (vychádzajúc z doktríny ústavného súdu, teda 660 eur za rok : 12 mesiacov, t.j. 55 eur mesačne). Žalobca podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný pozitívne nereagoval.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhol ju zamietnuť. Žalobca síce uvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie prieťahov v konaní, avšak formu žiadostí o informáciu o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok smerujúci k zabráneniu tvrdých prieťahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody boli doručené žalovanému 23. 4. 2012. Žaloba bola podaná pred uplynutím šesťmesačnej lehoty, v dôsledku čoho ide o predčasne uplatnený nárok. Žalobca napriek výzve ministerstva spravodlivosti pri predbežnom prerokovaní nároku neposkytol súčinnosť, čím zmaril možnosť predbežne prerokovať nárok. Žalobca nepreukázal predpoklady pre priznanie náhrady škody pre nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočným vznikom trov exekučného konania. Žalovaný poukázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora Asturcom C-40/08, ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky v exekučnom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritériá zákonnosti. V dôsledku legislatívnej zmeny účinnéj od 1. 6. 2011, pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. V dôvodovej správe k novelizovanému ustanoveniu exekučného poriadku je uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom Národná rada SR ako zákonodarný zbor. Podľa názoru žalovaného z dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. Ak súd nepoverí exekútora vykonaním exekúcie, stanovená lehota neplatí a ani sa nedá logicky predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. S poukazom na žalovaným citovaným judikatúru Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02 pri posúdení, či došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem zbytočné prieťahy je autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí sa vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle článku 48 ods. 2 ústavy. Žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia, ako ani dôkaznú povinnosť vo vzťahu k náležitostiam podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003. S poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu. Žalobca nerozlíšil, či vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobca ako spoločnosť zaoberajúca sa spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj v období po ňom. Obdobne udržiavanie systému predstavuje činnosť, ktorú musí žalobca vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov. Požadovať paušálne

sumy je nesprávne a účelové. Škodu je potrebné preukázať, inak by dochádzalo k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody. Žalobca nepreukázal vznik, ako ani výšku škody. Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu zo strany ústavného súdu. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a s tým spojených okolností prípadu. V posledných rokoch zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval. Žalovaný poukázal na list Európskej komisie Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť číslo JUST/A3/RM/kb D (2010) 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi SR pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov. Útvary Komisie sa o uvedenom dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, podaného Krajským súdom v Prešove podľa článku 267 zmluvy. Problémy s uvedenými praktikami sa týkajú skutočnosti, že zmluvné podmienky boli stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Tieto podmienky sú pre spotrebiteľa veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľov práv, ktoré vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Formulár zmluvy spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. obsahuje podmienky, ktoré sa odchyľujú od kogentných ustanovení noriem na ochranu spotrebiteľa. Celkové náklady úverov poskytovaných žalobcom boli neprimerane vysoké, v niektorých prípadoch takmer 100% ročne zo sumy získanej od spoločnosti. Náklady na spracovanie zmluvy o úvere sa javili mnohonásobne vyššie ako poplatky, ktoré účtujú banky. Dlžník je povinný zaplatiť v prípade nesplnenia zmluvných záväzkov sankciu vo výške 91,25% ročne. Možnosť splatiť veriteľovi dlžnú sumu pred termínom splatnosti, nemala zbavovať dlžníka povinnosti zaplatiť poplatok vo výške 95,6% z úveru. Okresný súd Prešov, podľa článku v denníku SME zo dňa 16. 7. 2012, označil konanie žalobcu v prejednávanej veci za mimoriadne závažnú nečestnú činnosť. Z článku vyplýva aj skutočnosť, že Asociácia organizácií splátkového predaja vylúčila žalobcu zo svojich radov. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúce slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. V takýchto prípadoch súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu, najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade žalobcu automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa (povinného v exekučnom konaní). Uvedené má vplyv aj na otázku posúdenia nesprávneho úradného postupu, keďže súdy museli obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. S prihliadnutím na charakteristiku správania sa žalobcu, je jeho nárok na náhradu škody voči štátu v rozpore s dobrými mravmi, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť pri spornej a negatívne posudzovanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Žalobca nepreukázal atribúty zodpovednostného vzťahu, vrátane príčinnej súvislosti, a to priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku vo vzťahu k vzniknutej škode žalobcovi. Žalobca si stav, v ktorom sa ocitol zaviniť sám, spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pričom v súčasnosti je zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy.

Súd vykonal dokazovanie listinami a to pripojeným exekučným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6Er/550/2009 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš . 6Er/550/2009 bolo zistené, že dňa 24. 07. 2009 bola doručená súdu žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu (SRS) vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému L. K. pre vymoženie sumy 705,02 eur, úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 557,64 eur od 10. 10. 2008 do zaplatenia a trov konania. Exekútorškému spisu bola pridelená sp. zn. EX 4341/09. Návrh na vykonanie exekúcie v označenej exekučnej veci bol spísaný pred súdnym exekútorom dňa 25. 06. 2009. Prílohou žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol exekučný titul a to rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 14193/08 zo dňa

13. 05. 2009. Výzvou zo dňa 03. 09. 2009 exekučný súd vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere v lehote 15 dní. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 19. 10. 2009 požiadal žalobca o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy o úvere o 60 dní. Dňa 02. 12. 2009 bola doručená exekučnému súdu vyžiadaná zmluva o úvere. Okresný súd Liptovský Mikuláš dňa 14. 12. 2009, sp. značka 6Er/550/2009, poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave k vykonaniu exekúcie na základe vyššie uvedeného exekučného titulu. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 26. 02. 2010, č. konania 6Er/550/2009-16 bola exekúcia zastavená. Z odôvodnenia rozhodnutia bolo zistené, že exekúcia je vedená na základe exekučného titulu, ktorý priznáva zákonom nedovolené plnenie a ktoré je súčasne aj v rozpore s dobrými mravmi. Preskúmaním exekučného titulu z vecnej stránky súd zistil, že z predmetného titulu nie je možné oddeliť plnenie zákonom povolené od plnenia nedovoleného, čo v konečnom dôsledku spôsobuje nevykonateľnosť takéhoto rozhodnutia. Proti uvedenému rozhodnutiu o zastavení exekučného konania podal žalobca odvolanie, ktoré následne zobrať späť.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Žalovaný požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania. Žalobca a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Súd rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť rozhodnutie vo veci a nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu požiadal o zrušenie termínu pojednávania až do konečného rozhodnutia v otázke nestrannosti sudcu a zákonného sudcu. Navrhol prerušiť konanie a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline vo veci nevyklúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Súd nepovažuje uvedené tvrdenia žalobcu za dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania a rovnako ani nezistil iný dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania. Súd zdôrazňuje, že o žiadosti žalobcu, aby prejednávaná vec bola prikázaná inému súdu (keďže sudcovia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci) bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 14. 05. 2013, č. konania 5NcC/387/2013-20 a uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. 05. 2013, sp. značka 8NcC/406/2013-27. O vylúčení, resp. nevyklúčení sudcov z prejednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté postupom podľa ustanovenia § 16 OSP. Podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu súdu o nevyklúčení sudcov okresného súdu z prejednania a rozhodovania veci nemá odkladný účinok. Súd preto nezistil žiadnu prekážku, ktorá bránila prejednaniu veci samej. Z iných súdnych konaní, vedených na Okresnom súde Liptovský Mikuláš (sp. zn. 4C/208/2012, 4C/210/2012, 4C/154/2012) bolo zistené, že žalobca po právoplatnosti rozhodnutia súdov o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podáva v tom istom konaní obsahovo rovnaký návrh na prerušenie konania a to krátko pred dňom pojednávania vo veci. Vyššie uvedené správanie žalobcu, s poukazom aj na skôr uvedené skutočnosti (konštantná rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR o žalobcom podaných ústavných sťažnostiach) vzbudzuje dôvodné pochybnosti súdu, či má žalobca, ktorý inicioval konanie, skutočný záujem na dosiahnutí účelu konania, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení do 31. 12. 2012):

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (v znení do 31. 5. 2010):

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu

na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (v znení do 31. 5. 2011):

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (v znení do 17. 1. 2013):

Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd žalobu zamietol, keďže vykonaným dokazovaním nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno ohľadom preukázania všetkých atribútov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučným súdom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca nepreukázal naplnenie základného prvku zodpovednostného vzťahu, ktorým je nesprávny úradný postup. Tvrdenie žalobcu, že exekučný súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16. 8. 2010 sa ukázalo ako zavádzajúce a úplne nepravdivé. Z pripojeného exekučného spisu jednoznačne vyplynulo, že exekučný súd ani nerozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Žalobca preto ani nemohol preukázať svoje tvrdenie (o rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia dňa 16. 8. 2010), čím neuniesol dôkazné bremeno. Iné skutkové tvrdenia žalobca v žalobe neuviedol. Exekučný súd exekúciu uznesením zo dňa 26. 2. 2010 zastavil.

So zreteľom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania (na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov). Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto je nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu. Opačný postup, t. j. selektovanie a vyhodnotenie len jednej okolnosti bez posúdenia ďalších relevantných vo veci, vytvára skreslený, neúplný obraz skutočnosti. V prejednávanej veci je potrebné prihliadnúť aj na charakter procesného úkonu súdu a to poverenia na vykonanie exekúcie, ktorým sa nekončí samotné exekučné konanie. Pre prijatie záveru o porušení základného práva účastníka a o existencii zbytočných prieťahov exekučného súdu nepostačuje len samotné prekročenie zákonom stanovenej lehoty, ale aj naplnenie ďalších podstatných okolností prejednávanej veci. Medzi uvedené okolnosti je potrebné zaradiť okrem iného správanie sa oprávneného, jeho súčinnosť, iné procesné prekážky, ďalší priebeh konania, postup exekútora a exekučného súdu vo veci. Je známou skutočnosťou, že aplikácia práva Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa (v dôsledku vstupu Slovenskej republiky do EÚ) zasiahla do dovtedajšej súdnej praxe a významne ovplyvnila jej vývoj. Uvedenému sa nevyhlo ani exekučné konanie. V duchu existujúcej judikatúry bolo a je povinnosťou exekučného súdu postupovať v exekučnom konaní v súlade s právnou úpravou a zásadami na ochranu spotrebiteľa, opakovane judikovanými Európskym súdnym dvorom

(napr. vec C-40/08, C-76/10). Vzhľadom na nerovné postavenie spotrebiteľa ako jednej zo zmluvných strán (slabšia vyjednávacía pozícia, úroveň informovanosti), článok 6 ods. 1 smernice 93/13 stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Z judikatúry ESD vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré smeruje k nahradeniu formálnej rovnováhy, ktorú zmluva nastoľuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, skutočnou rovnováhou, ktorá medzi nimi môže znovu zaviesť rovnosť. Tento nerovný stav možno odstrániť iba vonkajším pozitívnym zásahom vo vzťahu k účastníkom zmluvy. Ochrane spotrebiteľa je preto potrebné venovať náležitú pozornosť aj v exekučnom konaní, s čím je spojené adekvátne plynutie času. Vyššie uvedeným okolnostiam (venovanie náležitej pozornosti ochrane spotrebiteľa) nasvedčuje skutočnosť, že neskoršia právna úprava v ustanovení § 44 ods. 2 exekučného poriadku vyňala rozhodcovské rozsudky zo zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia od doručenia žiadosti súdneho exekútora. Je potrebné zdôrazniť, že exekučný súd pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere. Žalobca, ktorému súdny exekútor odstúpil žiadosť súdu, požiadaval o predĺženie lehoty na vybavenie žiadosti o 60 dní. Vyžiadaná zmluva o úvere bola predložená žalobcom exekučnému súdu dňa 2. 12. 2009 a až od tohto dátumu mal exekučný súd objektívne splnené podmienky na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Od doručenia uvedeného listinného dôkazu do vydania poverenia uplynula lehota 12 dní. Je teda zrejmé, že na nedodržaní zákonom stanovenej lehoty malo významný vplyv aj oneskorené predloženie zmluvy o úvere z dôvodov na strane žalobcu, za ktoré v žiadnom prípade nezodpovedá exekučný súd. Rýchlosť nemôže byť na úkor kvality. Pri posudzovaní žiadosti o udelenie poverenia exekučný súd nepristupoval k jej vybaveniu formalisticky len za účelom dodržania zákonnej lehoty na vykonanie procesného úkonu. Súčasne skúmal zákonnosť exekúcie. Uvedené okolnosti sú objektívne spôsobilé vyvolať predĺženie zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia. Preto je potrebné starostlivo uvážiť a rozlíšiť, či k prípadnému nedodržaniu lehoty došlo zo subjektívnych alebo objektívnych dôvodov. V prípade stretu záujmov je potrebné uprednostniť záujem na riadnom výkone spravodlivosti, dodržiavaní zásad v oblasti ochrany spotrebiteľa vyplývajúcich i z komunitárneho práva a zákonnosti exekúcie, hoci aj na úkor nedodržania zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia z objektívnych dôvodov. Nemožno tiež neprihliadať na skutočnosť, že predmetné exekučné konanie bolo zastavené. Je preto relevantný výsledok exekučného konania, ktoré bolo zastavené z dôvodu, že exekúcia sa vykonáva na základe rozhodnutia, ktoré priznáva zákonom nedovolené plnenie. Ak aj čiastkový úkon nebol učinенý zo strany súdu v zákonom stanovenej lehote, podstatný je finálny výsledok exekúcie, ktorá bola zastavená pre jej nedôvodnosť. Ak je exekučné konanie vedené nedôvodne (na základe exekučného titulu, ktoré priznáva zákonom nedovolené plnenie), nemožno priznať súdnu ochranu za prípadné nedodržanie lehoty na vykonanie konkrétneho čiastkového úkonu. Žalobca podaný riadny opravný prostriedok proti zastavujúcemu uzneseniu vzal späť, teda v dôsledku jeho dispozitívneho procesného úkonu (späťvzatia odvolania) neumožnil posúdiť odvolaciemu súdu vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že z citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva povinnosť súdu vydať poverenie do 15 dní od doručenia žiadosti. Pre prípad zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia nie je v zákone explicitne stanovená lehota na vydanie rozhodnutia.

S poukazom na uvedené výkony práva žalobcu bol aj v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca v žalobe uviedol nepravdivé skutkové tvrdenia (o rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia).

Keďže nebol splnený základný predpoklad zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (nesprávny úradný postup), súd neskúmal splnenie ďalších atribútov (príčinná súvislosť, vznik škody) ani sa nezaoberal vznesenou námietkou premlčania. Žalovaný nerozporoval podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, v čase rozhodnutia súdu uplynula zákonom stanovená lehota na jej vybavenie.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný, ktorý bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Súd nepriznal žalovanému náhradu trov konania, keďže z obsahu spisu nevyplývala a žalovaný si ju nevyčísliť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.